Typering van de huidige beekdallandschappen

In de huidige situatie domineert vrijwel overal in de zandgebieden het fragmententype. Hierdoor zijn er geringe regionale verschillen en geringe verschillen binnen de beek-dalstelsels. Het Fries-Drents plateau onderscheid zich nog enigszins door het voorkomen van enkele relicten van het insteekwaltype, terwijl de bovenlopen in het oosten van Overijssel en Gelderland zich onderscheiden door het veelvuldig voorkomen van het beekbeplantingstype en het bosbeektype. Het gerichte- en ongerichte-kamertjestype is daarentegen vrijwel geheel verdwenen.
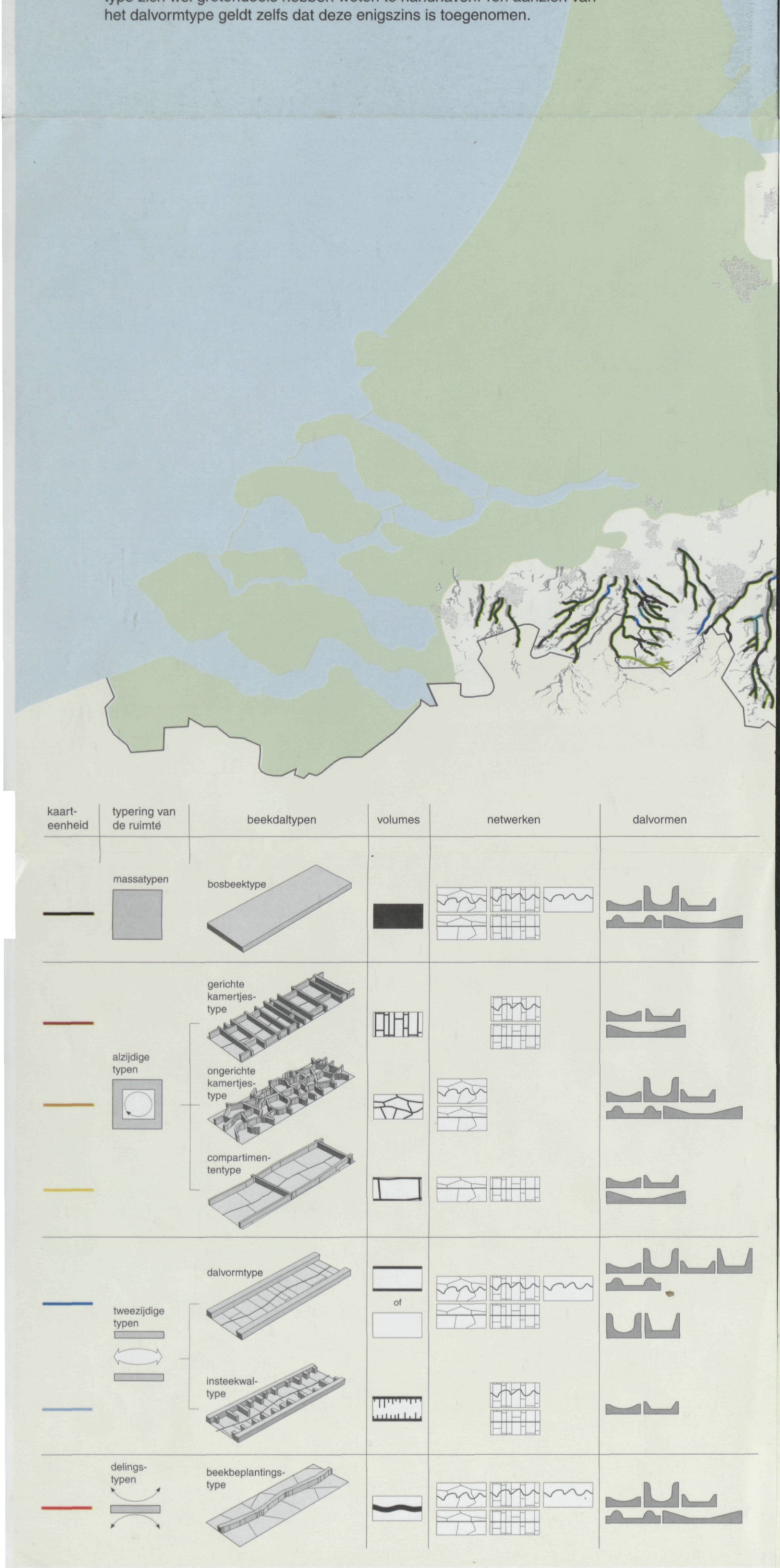
Een vergelijking van de huidige situatie met de 1900-situatie laat zien dat een ware metamorfose heeft plaatsgevonden, waarbij in de tussenliggende periode de morfologische verschillen grotendeels zijn genivelleerd.
Bij dit nivelleringsproces moet in ogenschouw worden genomen dat in dit onderzoek alleen de morfologie van de beekdallandschappen is weergegeven. Indien de morfologie van het omringende landschap op een vergelijkbare wijze zou worden weergegeven dan zou blijken dat de vormveranderingen nog extremer zijn dan beide kaarten suggereren. Dit komt doordat er rond 1900, naast de vormverschillen tussen de beekdallandschappen onderling, veelal ook duidelijke vormverschillen waren tussen de beekdallandschappen en het omringende landschap. In de huidige situatie zijn ook deze vormverschillen sterk genivelleerd.
Opvallend is dat het dalvormtype, het beekbeplantingstype en het bosbeektype zich wel grotendeels hebben weten te handhaven. Ten aanzien van het dalvormtype geldt zelfs dat deze enigszins is toegenomen.